

folks hjem? Hvad nu, hvis de illegale indvandrere er kommet hjem til folk, hvorfor så ikke kontrollere folks hjem? Hvorfor skal politiet ikke have en ubetinget beføjelse til bare at vade ind i folks hjem og kontrollere, om der skulle være nogle illegale indvandrere?

Jeg spørger, fordi det er det, man lægger op til. Nu er det køretøjerne, vi taler om. Der kan politiet bare ubetinget ransage, som de har lyst til, men hvorfor ikke boligerne? Regeringen må have en linje i det, de foreslår.

Men på den anden side kan jeg godt se, at det bliver problematisk, hvis det er sådan, at man går ind og siger: Der skal være en mistanke eller en begrundet mistanke eller lignende. For hvem er det så, man skal stoppe? Og hvori ligger mistanken? Er det udenlandske køretøjer? Er det køretøjer, der indeholder udenlandske personer eller udenlandsk udseende personer? Det behøver ikke engang være udenlandske personer.

Det er meget problematisk, men lad os se, om det ikke kan lade sig gøre at finde en løsning, for sagen er jo, at nu, hvor vi er med i Schengensamarbejdet, er det nødvendigt. Det er nødvendigt. Det ville man ikke høre på i sin tid, men nu kommer det så.

Så med hensyn til det med indkvarteringen, som er det tredje element: Der er der ingen tvivl. Det er selvfølgelig den del af forslaget, som vi i Frihed 2000 under ingen omstændigheder kan støtte. Vi ved jo godt, hvorfor det er blevet så svært at finde indkvarteringsmuligheder til udlændinge her i landet. F.eks. da man vedtog loven om midlertidigt ophold til personer fra det tidligere Jugoslavien, da gik man jo ud til kommunerne og sagde, at de dér flygtningelandsbyer, man oprettede, kun var midlertidige; de skulle kun være her midlertidigt, så skulle de hjem igen, flygtningelandsbyerne var kun midlertidige.

Også dengang gik jeg på talerstolen og sagde: Det passer ikke; det bliver permanent. De får lov til at blive her lige så længe, som de har lyst til, og flygtningelandsbyerne bliver liggende lige så længe, som regeringen har lyst til at de skal blive liggende der. Man ville ikke høre på det; men her ser vi konsekvensen: Det er svært at finde indkvarteringssteder. Men at gøre det ved ekspropriation vil vi ikke være med til.

Så hvis der ikke bliver ændret på lovforslaget eller det bliver splittet op, så stemmer vi samlet imod det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Enhver af os, der har deltaget i diskussionen om Schengensamarbejdet, ved godt, at hr. Tom Behnke også dengang sagde det, han nu gentager i dag, som modstander af, at man gik ind i Schengensamarbejdet, og for hr. Tom Behnke og andre modstandere gik debatten på grænsekontrol.

For os andre var det ikke spørgsmålet om grænsekontrollen; det var spørgsmålet om den internationale, grænseoverskridende kriminalitet, hvor mulighederne for at bekæmpe den bliver væsentlig større ved det internationale samarbejde, som Schengen er. Og den type, som vi så noget af – det var i en af nyhedsudsendelserne i aftes, et indslag om noget kriminalitet, der gik herfra og til Bruxelles, tror jeg, det var, og videre til Polen, det er sådan en trekants-historie – det er lige præcis den type af kriminalitet, man får en mulighed for at bekæmpe gennem Schengensamarbejdet.

Det var det, der var vigtigt for os, der var tilhængere af, at man gik ind i Schengensamarbejdet, og det var ikke spørgsmålet om kontrol på selve grænsen. Jeg ved godt, det var det for modstanderne, men det var, fordi det var et godt psykologisk argument at have.

Tom Behnke (FRI):

Det var ikke bare et godt psykologisk argument, det var sandheden, og sandheden kommer jo frem nu. Vi kan huske tilbage, at den daværende justitsminister, Bjørn Westh, så vidt jeg husker, jo også på møder ude i landet bedyrede, at det ikke var rigtigt, at det fremover ville blive sådan, at tilfældige borgere ville blive stoppet på tilfældige steder rundt i landet i deres køretøjer og blive kontrolleret. Det bedyrede man dengang, og vi sagde: Det passer ikke. Og nu kommer sandheden også frem.

Men man skal jo holde fast i, at vi i Frihed 2000, dengang kaldet Fremskridtspartiet, var helt enige i, at vi selvfølgelig skal have det internationale samarbejde om bekæmpelse af den grænseoverskridende kriminalitet. Så langt var vi jo enige.

Dér, hvor uenigheden opstod, det var: Betyder det så, at vi nødvendigvis skal fjerne grænsekontrollen? Ja eller nej. Vi sagde: Nej, det behøver det ikke at betyde. Vi kan godt få en undtagelsesbestemmelse ind i Schengenkonventionen, således at vi må opretholde vores grænsekontrol. Det kunne vi have fået, og det